

Molnár Farkas Vilmos Állampolgársági Bizonyítványa

Ez apai nagyapám állampolgársági bizonyítványa. Ez a szövege: 'A rendelkezésemre álló hiteles adatok alapján bizonyítom, hogy a Veszprém megyei városban az 1869. évi június hó 20. napján született MOLNÁR FARKAS VILMOS budapesti lakos magyar állampolgár. Budapest, 1939. évi február hó 13-án.' Apai nagyapám, Molnár Farkas Vilmos 1869-ben született Veszprémben, mint Weisz Volf Vilmos. Apja Weisz Sámuel szabósegéd volt, anyja Weisz Sámuelné, aki 1838-ban született Pápán, leánykori neve Müller Mári volt. A nagyapám szüleiről semmit nem tudok. A nagymamám szüleiről sem sokat tudok, csak benne van egy dokumentumban, hogy az apját Müller Farkasnak hívták, az anyját pedig Gerstl Nettinek. A nagyapa fiatalkoráról nem tudok sokat. Azt is csak az iratokból, hogy 1884 és 1887 között Pápán Kohn Ignác sütő és cukrásznál volt tanonc, és

közben elvégezte a pápai ipariskolát. Aztán 12 év 3 hónapig szolgált a magyar királyi 17. honvéd gyalogezredben mint honvéd, és mivel 'becsületesen' szolgált, jogosult volt a 'jubileumi emlékérem' viselésére. Ez a katonaságtól 1911-ben kapott végelbocsátó levélben olvasható. Az első világháborúban már nem is hívták be katonának. 1896-ban magyarosított Molnár Farkas Vilmosra. 1897-ben nősült, és akkor már Budapesten lakott, a VII. Király utca 65-ben. A házasságlevél szerint foglalkozása sütősegéd. Igaz, hogy nagyapám cukrászatot is tanult, de főleg pék volt. Zömök, izmos, nagyon erős ember volt, és szerette a lányokat. Itt, úgy látszik, nagyon rossz lehetett a helyzet, Magyarországon nem volt munkája, ezért 1901-ben kiment New Yorkba. Megtaláltam az utalványokat, amelyekkel New Yorkból küldött haza hol 5 dollárt, hol 10 dollárt, ami akkor nagyon nagy pénz volt. Ott volt kint két évig. Az első világháború után nyitott egy kis üzletkét a Vörösmarty utca 51-ben, ahol árultak mindenféle apróságokat, de főleg cukorkát. Egy egészen kis üzletke volt, és abból éltek egy ideig. A Vörösmarty utcai kis üzlet elég sokáig megvolt, és az 1930-as évek elején vagy talán már az 1920-as évek végén, nem tudom pontosan, hogy mikor, nyitották meg Molnár Vilmos és társai a Thököly út 14-ben lévő üzletet. A cégtáblán az állt, hogy 'MOLNÁR CUKRÁSZDA CUKORKA'. A társak a papám, Molnár Miklós volt és a papám sógora, Róna János. Az üzlet szépen fejlődött, lett később még egy üzlet a Thököly út 8-ban is. Azért volt érdemes viszonylag közel még egy boltot nyitni, mert nagyon forgalmas hely, ott volt a Keleti pályaudvarral szemben, az egy nagyon jó hely volt, remek hely. És a 14-ben volt a nagybani, az volt tulajdonképpen a nagy üzlet, abból lettek jómódúak, nem a két boltból. 1944-ben a nagypapa is bujkált. Nem jött velünk Zuglóba, hogy miért, azt nem tudom. Itt volt valahol a VII. kerületben, lehet, hogy valami nő bujtatta. 1945. január 3-án elindult gyalog Zuglóba, hogy odajön hozzánk. Ő tudta, hogy hol vagyunk. És ahogy jött hozzánk, a Zichy utcában egy aknarepesz megölte. Ott találta meg az apám valahogy, nem tudom, hogyan. Ja igen, megtalálták a pénztárcáját, és abban ott voltak az iratok. 75 éves volt, de olyan volt, mint a bika. Ha a repesz nem találja el, szerintem még ma is élne.